

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg

Dato: 6. juni 2012
Enhed: Primær Sundhed
Sagsbeh.: SUMLPE
Sags nr.: 1111897
Dok nr.: 945363

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg har den 1. juni 2012 stillet følgende spørgsmål 63 (L 185) til ministeren for sundhed og forebyggelse, som hermed besvares.

Spørgsmål 63:

"Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 1. juni fra Jens Nielsen, jf. L 185 – bilag 5."

Svar:

I sin henvendelse fremsætter Jens Nielsen, som er beboer på Vesterbro, sine synspunkter om placeringen af et stofindtagelsesrum på Vesterbro og om forskellige forhold, som han finder det væsentligt, at der tages højde for. Synspunkterne giver anledning til følgende kommentarer:

Den borgernærhed og det lokalkendskab, herunder med hensyn til misbrugs-mønstre samt stofmisbrugsproblemerne omfang og betydning, som er nødvendig for kommunernes nærmere tilrettelæggelse af den social- og sundhedsfaglige indsats, der tager sigte på at reducere skader som følge af stofmisbrug, er tilsvarende nødvendig for – efter en beslutning om at tilrettelægge indsatsen således, at stofindtagelsesrum skal indgå som en skadesreducerende foranstaltning i kommunens samlede tilbud til stofmisbrugerne – at tage stilling til bl.a. beliggenhed. Som ansvarlige for den social- og sundhedsfaglige indsats må de kommuner, som måtte ønske at oprette og drive stofindtagelsesrum eller at indgå aftale med en selvejende institution med driftsoverenskomst med kommunen om driften af stofindtagelsesrum, således tage stilling hertil. I lyset af erfaringerne fra udlandet bør den enkelte kommunes stillingtagen til beliggenheden ske i samarbejde med bl.a. politiet og lokalsamfundet, og det forekommer naturligt, at kommunen i forbindelse med sin stillingtagen lader bl.a. placeringen af eksisterende institutioner for børn og unge, herunder også legepladser og skolegårde, såvel som beboelsesejendomme indgå i sine overvejelser.

Den ansøgning, som kommuner, der måtte ønske at oprette og drive stofindtagelsesrum eller at indgå aftale med en selvejende institution med driftsoverenskomst med kommunen om driften af stofindtagelsesrum, skal sende til Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse, hvorefter ministeren for sundhed og forebyggelse i medfør af den foreslåede § 3 b, stk. 1, kan meddele konkret tilladelse til oprettelse og drift af kommunale stofindtagelsesrum og stofindtagelsesrum drevet af selvejende institutioner med driftsoverenskomst med kommunen, skal indeholde oplysninger om bl.a. stofindtagelsesrummets beliggenhed. Det forudsættes, at kommunalbestyrelsen udformer ansøgningens nærmere indhold under inddragelse af den lokale politikreds. Det kan f.eks. ske i

regi af de kredsråd, som er nedsat i hver politikreds i medfør af retsplejelovens § 111. I modsat fald – eller hvis der er uenighed mellem kommunen og politiet – forudsættes det, at ministeren for sundhed og forebyggelse hører politiet, herunder om de påtænkte vilkår for oprettelsen og driften af stofindtagelsesrum, inden en ansøgning imødekommes.

En tilladelse i medfør af den foreslåede § 3 b, stk. 1, til at oprette og drive stofindtagelsesrum vil blive meddelt under forudsætning af, at stofindtagelsesrummet drives i overensstemmelse med dels de generelle krav, som følger af loven og af de nærmere regler, der vil blive fastsat i medfør af den foreslåede § 3 b, stk. 2, dels de konkrete vilkår for tilladelsen.

Drives stofindtagelsesrummet ikke i overensstemmelse med de omhandlede krav og vilkår, vil tilladelsen afhængig af de konkrete omstændigheder kunne tilbagekaldes.

Opgaven med at forebygge fare for forstyrrelse af den offentlige orden vil fortsat ligge hos politiet, ligesom det vil være en politimæssig opgave at håndhæve forbuddet mod salg og besiddelse af euforiserende stoffer til andre end medicinske og videnskabelige formål (også) i stofindtagelsesrum og umiddelbar nærhed heraf.

Med den foreslåede § 3 b, stk. 2, bemyndiges ministeren for sundhed og forebyggelse til at fastsætte nærmere regler om stofindtagelsesrum, herunder om bl.a. hygiejniske omgivelser.

Det vil i medfør af den omhandlede bemyndigelse blive fastsat, at besiddelsen og indtagelsen af euforiserende stoffer i stofindtagelsesrum skal ske i hygiejniske omgivelser, hvilket skyldes sammenhængen mellem de hygiejniske omgivelser og de sundhedsmæssige fordele, som er forbundet med stofindtagelsesrum. Med hygiejniske omgivelser forstås, at stofindtagelsesrum skal være indrettet på en måde og have faciliteter, som bidrager til at begrænse den sundhedsmæssige risiko forbundet med stofindtagelsen.

Det er ikke hensigten, at ministeren for sundhed og forebyggelse skal fastsætte mere detaljerede regler om indretningen af og faciliteterne i stofindtagelsesrum, og der vil derfor heller ikke blive fastsat særlige regler om de sanitære forhold i stofindtagelsesrum. Herom vil det således være de almindelige regler i den under Klima-, Energi- og Bygningsministeriet henhørende byggelov og det i medfør heraf udstedte bygningsreglement, som finder anvendelse.

Den enkelte kommune, som måtte ønske at oprette og drive stofindtagelsesrum eller at indgå aftale med en selvejende institution med driftsoverenskomst med kommunen om driften af stofindtagelsesrum, bør under hensyn til de lokale forhold tage stilling til indretningen og faciliteterne, således at det sikres, at indretningen og faciliteterne bidrager til at begrænse den sundhedsmæssige risiko forbundet med stofindtagelsen. I forbindelse med denne stillingtagen skal den øvrige lovgivning, herunder byggeloven og bygningsreglementet, iagttages.

I medfør af den foreslåede bemyndigelse i § 3 b, stk. 2, vil det blive fastsat, at der i stofindtagelsesrum skal være adgang til relevante social- og sundheds-

faglige tilbud, hvilket skyldes de sociale og sundhedsmæssige fordele, der kan opnås ved, at der i stofindtagelsesrum kan skabes kontakt til gademisbrugere mv., som det kan være vanskeligt at få skabt kontakt til med de eksisterende foranstaltninger, hvorved der opstår mulighed for at adressere behov, som andre foranstaltninger ikke har kunnet opfylde.

Det forhold, at der i stofindtagelsesrum skal være adgang til relevante social- og sundhedsfaglige tilbud, er ikke ensbetydende med, at der skal stilles krav til de stofmisbrugere, der benytter stofindtagelsesrum, om, at de også skal gøre brug af et eller flere af disse tilbud. Det skal med andre ord være muligt for stofmisbrugere alene at benytte tilbuddet om at indtage euforiserende stoffer i hygiejniske omgivelser. Dette skal ses i lyset af, at stofindtagelsesrum bør være et lavtærskeltilbud, og er udtryk for en erkendelse af, at det for nogle stofmisbrugeres vedkommende meget vel kan være sådan, at de først efter i en periode at være kommet i et stofindtagelsesrum for at indtage deres stoffer vil være motiverede for også at benytte de social- og sundhedsfaglige tilbud. Enkelte stofmisbrugere vil muligvis aldrig blive motiverede herfor, men selv for disse vil der kunne opnås fordele alene ved at indtage stofferne i hygiejniske omgivelser og gennem den kontakt, som trods alt skabes herved.

Med venlig hilsen

Astrid Krag / Lars Petersen